

Жаһаннам қайнаған турған дошқозон кабидир

11:16 / 06.03.2019 3517

Аллоҳ таоло Мулк сурасида шундай марҳамат қилади:

٧ تَفُورُ وَهِيَ شَهِيقًا لَمَا سَمِعُوا فِيهَا أَلْقُوا إِذَا

«Улар жаҳаннамга ташланган чоғларида унинг ҳанграган овозини эшитурлар, у эса қайнаб турадир» (7-оят).

Агар диққат билан разм солиб ўрганадиган бўлсак, бу жуда ҳам даҳшатли ва оғир бир ҳолат.

«Улар жаһаннамга ташланған өмірлек мәдениеттердең...»

Ха, ташланган чоғларида. Коғирларни пешона сочидан, оёғидан ушлаб туриб, жаҳаннамга чирпирак қилиб отилмоқда – ташланмоқда! Бунинг ўзи катта азоб!

«...унинг ҳанграган овозини эшитурлар...»

Яъни жаҳаннам эшак ҳанграганга ўхшаб, ҳанграб турар экан. Дунёдаги энг ёқимсиз овоз эшакнинг ҳанграши эканига ҳамма иқор. Демак, жаҳаннамийлар у ерда кўз кўриб, қулоқ эшиитмаган бошқа азоблар билан бир қаторда, энг ёмон овозни эшитиш азобини ҳам тортадилар.

«...у эса қайнаб турадир».

Ҳа, жаҳаннам ғазабининг кучидан худди катта дошқозондек, қаттиқ қайнаб турган бўлади. Унга ташланган нобакорлар эса худди қаттиқ қайнаб турган дошқозонга ташланган доначаларга ўхшаб, сакрай бошлайдилар.